

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și de către inculpatul Dicusara Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Dicusara Serghei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.06.2014 - 26.06.2015;
2. Instanța de apel : 11.11.2015 - 01.02.2016;
3. Instanța de recurs ordinar : 05.12.2016 - 31.01.2017;
4. Instanța de apel : 04.04.2017 – 29.03.2018;
5. Instanța de recurs ordinar : 21.05.2019 - 17.07.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iunie 2015, Dicusara Serghei a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Voloșciuc Andrei în baza art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, hotărîrea în privința căruia cu recurs ordinar nu se contestă.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că Dicusara Serghei, la 07 iunie 2014, ora 02:30, prin înțelegere prealabilă, acționând în comun acord cu Voloșciuc Andrei, repartizând din timp rolurile, în care Dicusara Serghei având calitate de complice în scopul contribuirii la săvârșirea atacului îndreptat spre sustragerea bunurilor victimei, cu intenție directă, din motive de cupiditate, observând-o din timp pe Petrușovschi Ana, care se deplasa pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, a stat la pândă, în timp ce Voloșciuc Andrei a atacat-o, aplicându-i o lovitură cu un pumnal în regiunea capului și, amenințând-o cu răfuială fizică, i-a sustras de la gât un lăntișor cu pandativ din argint la prețul de 1000 lei, de pe mână un inel din aur la prețul de 3500 lei, din geantă bani în sumă de 1300 lei și 200 euro, echivalentul a 3771 lei,

după care cu bunurile sustrase împreună au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 9571 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocații P.Cebotari și R.Rusanovschi în numele inculpatului S.Dicusara, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de S.Dicusara, invocând că instanța incorect a apreciat probele administrate în cauză și neîntemeiat a calificat acțiunile lui ca tâlhărie, incriminându-i și agravantele infracțiunii în lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția acestuia; - instanța neîntemeiat și-a bazat concluzia pe declarațiile părții vătămate, deoarece aceasta era în dificultate de a relata adecvat circumstanțele săvârșirii faptei; - nu a fost demonstrată înțelegerea prealabilă a inculpaților; - partea vătămată a indicat că a fost atacată de o singură persoană; - față de S.Dicusara a fost aplicată violența fizică și psihică la reținerea acestuia, iar instanța nu a luat în considerație acest fapt; - inculpatul a colaborat cu poliția în vederea reținerii făptuitorului infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, au fost respinse apelurile avocaților P.Cebotari și R.Rusanovschi în numele inculpatului S.Dicusara, ca nefondate și menținută sentința primei instanțe.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului S.Dicusara în săvârșirea infracțiunii imputate, care se confirmă prin probele acumulate la urmărirea penală și cercetate atât în ședințele primei instanțe, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, și anume prin declarațiile părții vătămate A.Petrușovschi, a inculpaților S.Dicusara, A.Voloșciuc, a martorilor V.Mămăligă, P.Ivtodi, A.Covalenco, V.Grama, S.Chironeț, O.Voloșciuc și actele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 11.06.2014, 19.06.2014, 20.06.2014, de ridicare și examinare a pumnalului din metal din 07.06.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.13S4/D din 18.06.2014 a părții vătămate A.Petrușovschi.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelanți privind nevinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate și lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii de tâlhărie, sunt neîntemeiate, deoarece declarațiile părții vătămate A.Petrușovschi, cât și probele scrise, expuse în sentință, confirmă vinovăția lui S.Dicusara în cele incriminate. Mai mult, declarațiile inculpatului date în prima instanță vin în contradicție cu cele date la urmărirea penală, unde a relatat circumstanțele în care a fost comis atacul tâlhăresc, pe care o persoană care nu a participat la comiterea infracțiunii nu putea să le cunoască, din aceste considerente instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului din cadrul primei instanțe, considerându-le ca o versiune de apărare aleasă de acesta întru evitarea răspunderii

penale pentru fapta comisă, deoarece sunt combătute prin probele cercetate în ședința de judecată.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic și a respins ca nefondate declarațiile inculpatului, precum că în cadrul urmăririi penale a fost maltratată fizic și influențată psihic, fiind impus să recunoască vinovăția, deoarece pe parcursul urmăririi penale nu a înaintat nici o plângere împotriva polițiștilor presupuși că ar fi exercitat presiuni asupra sa, și nici la luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu s-a indicat asupra vreunei influențe psihice sau maltratări aplicate în privința inculpatului.

Referitor la argumentele părții apărării, precum că inculpatul nu a lovit partea vătămată și nu a participat nemijlocit la sustragerea bunurilor, astfel acesta urmează a fi achitat, instanța de apel a menționat că acestea nu au relevanță asupra încadrării juridice a faptei și nu este un temei de achitare, deoarece, din declarațiile inculpatului S.Dicusara date în cadrul urmăririi penale, reiese că acesta a acceptat că A.Voloșciuc a lovit partea vătămată și i-a sustras bunurile, ulterior aceștia continuându-și drumul.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a constatat că, la săvârșirea atacului tâlhăresc au participat două persoane, și anume A.Voloșciuc și S.Dicusara, fiind constatată participația acestuia din urmă la săvârșirea faptei, în sensul art.41 Cod penal, care stabilește că, se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multe persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

Referitor la pedeapsa stabilită de prima instanță, instanța de apel a conchis că aceasta este una legală și întemeiată, la aplicarea căreia s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținându-se cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, comise din interes material, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, just considerând că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar avocatul R.Rusanovschi în numele inculpatului S.Dicusara care, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, indicând că instanțele de fond nu au dat o apreciere obiectivă probelor prezentate în cauză, deoarece nici una din probele administrate de organul de urmărire penală nu dovedește vinovăția lui S.Dicusara în comiterea faptei incriminate; - nu au fost apreciate corect declarațiile părții vătămate, care a menționat că a fost atacată de o singură persoană, aceasta nefiind audiată în instanța de apel, pentru a concretiza de câte persoane a fost atacată; - nu a fost demonstrată planificarea tâlhăriei, scopul și intenția lui S.Dicusara la săvârșirea atacului tâlhăresc; - la acesta nu au fost depistate nici un bun sustras de la partea vătămată; - instanța nu a luat în considerare și nu a examinat cererea sa referitor la faptul că față de el a fost aplicată forța fizică la momentul reținerii, fiind influențat să dea declarații de către organul de urmărire penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului Dicusara Serghei, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, în privința lui Dicusara Serghei și Voloșciuc Andrei, și dispusă rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Pentru a decide astfel instanța de recurs ordinar a menționat că în baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Deși aceste prevederi legale sunt obligatorii, după cum rezultă din decizia instanței de apel, acestea nu au fost în totalmente respectate.

Astfel, conform procesului-verbal din 08.08.2014, avocatul V.Pavlov a invocat că inculpații au fost maltratați, urmând a fi constatate persoanele care au aplicat asupra lor forța fizică, prezentând în acest sens raportul de constatare medico-legală nr.1457/D din 16.07.2014. La fel, din declarațiile inculpatului A.Voloșciuc date în prima instanță la 20.05.2015, rezultă că acesta a fost maltratată pentru a recunoaște că a sustras banii și lăntșorul de la partea vătămată și precum că castelul este al lui, fiind amenințat de poliție că dacă comunică cuiva că a fost maltratată va suporta consecințe (f.d.12, 96-97 v.2).

Potrivit procesului-verbal din 18.06.2015, inculpatul S.Dicusara a indicat că fiind reținut de către colaboratorii de poliție a fost impus de către aceștia cu forța să dea declarații false referitor la faptul că pumnalul era al lor (f.d.118, 188 v.1).

Reieșind din conținutul sentinței, prima instanță a menționat că A.Voloșciuc și S.Dicusara au dat declarații că au fost maltratați, calificându-le și apreciindu-le ca o metodă de apărare a acestora (f.d.143-144 v.2).

Declarând apeluri împotriva sentinței, apărătorii inculpaților au menționat faptul, precum că A.Voloșciuc și S.Dicusara au fost maltratați de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina și astfel sentința a fost bazată pe probe obținute nelegitim. La fel, în cadrul ședinței instanței de apel, avocații au insistat că inculpații au fost supuși unor presiuni psihice și agresați fizic de către colaboratorii de poliție (f.d.159-175, 226 v.2).

Instanța de apel însă, a neglijat declarațiile inculpaților și motivele invocate în apeluri de către avocați, indicând că dâșii nu au formulat plângeri împotriva polițiștilor care au exercitat presiuni asupra lor.

Analizând circumstanțele cauzei penale, Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile inculpaților și nu a întreprins măsuri adecvate de verificare a acestor circumstanțe prin intermediul procurorului, în conformitate cu legislația în vigoare - art.262 alin.(4¹) Cod de procedură penală, care stipulează că, orice declarație, plângere sau alte informații ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art.166¹ din Codul penal, urmează a fi prezentate sau

transmise imediat procurorului pentru a fi examinate în conformitate cu art.274 alin.(3¹) Cod de procedură penală, în procedură separată.

Consecvent, celor enunțate supra, instanța de apel este obligată să verifice declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

După cum rezultă din parte descriptivă a deciziei, instanța de apel deși a verificat în ședință și a descris declarațiile inculpaților A.Voloșciuc și S.Dicusara, însă nu le-a cercetat și consemnat în procesul-verbal, contrar prevederilor art.414 alin.(6) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel și-a întemeiat concluziile de vinovăție a inculpatului S.Dicusara pe explicația ultimului de la f.d.7, v.1, însă care la fel, nu a fost cercetată și consemnată în procesul-verbal.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului Voloșciuc Andrei, de avocatul Cebotari Pavel în numele inculpatului Dicusara Serghei și de avocatul Rusacovschi Radu în numele inculpatului Dicusara Serghei și menținută sentința.

8.1. Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că în ședința de judecată în apel au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță și anume: declarațiile părții vătămate Petrușovschi Ana (vol.I, f.d.163-166); declarațiile martorului Mămăligă Valeriu (vol. II, f.d.185-187); declarațiile martorului Ivtodi Pavel (vol.II, f.d.214-217); declarațiile martorului Covalenco Andrei (vol. II, f.d.221-223); declarațiile martorului Grama Vladimir (vol.II, f.d.107-108); declarațiile martorului Chironeț Svetlana (vol.II, f.d.109); declarațiile martorului Voloșciuc Olga (vol.II, f.d.110-111); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 11 iunie 2014, prin care Petrușovschi Ana, 1-a recunoscut pe Voloșciuc Andrei ca persoană care a atacat-o și i-a sustras bunurile (vol.I, f.d.18-19); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 11 iunie 2014, prin care Petrușovschi Ana, 1-a recunoscut pe Dicusara Serghei ca persoană, care împreună cu Voloșciuc au urmărit-o în noaptea când a fost atacată (vol.I, f. d. 20-21); procesul - verbal de ridicare din 07 iunie 2014, prin care s-a ridicat de la Mămăligă Valeriu un pumnal din metal (vol.I, f.d.25); procesul - verbal de examinare din 07.06.2014, prin care s-a examinat pumnalul ridicat de la Mămăligă Valeriu (vol.I, f.d.26); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 19 iunie 2014, prin care Ivtodi P., 1-a recunoscut pe Voloșciuc A. ca persoana care a fost reținută pe bd. Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (vol. II, f.d.41-42); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 19 iunie 2014, prin care Ivtodi P., 1-a recunoscut pe Dicusara S. ca persoana care a fost reținută pe bd. Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (vol.II, f.d.39-40); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 20 iunie 2014, prin care Stratulat S., 1-a recunoscut pe Voloșciuc A. ca persoana care a fost reținută pe bd.

Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (vol.I, f.d.47-48); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 20 iunie 2014, prin care Stratulat S., 1-a recunoscut pe Dicusara S., ca persoană care a fost reținută pe bd. Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (f.d.45-46, vol.I); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 20 iunie 2014, prin care Covalenco A., 1-a recunoscut pe Voloșciuc A., ca persoană care a fost reținută pe bd. Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (vol.I, f.d.51-52); procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 20 iunie 2014, prin care Covalenco A., 1-a recunoscut pe Dicusara S., ca persoană care a fost reținută pe bd. Ștefan cel Mare, bănuită de săvârșirea atacului asupra victimei (vol.I, f.d.53-54); raportul de expertiză medico-legală nr.1384/D din 18.06.2014 s-a constatat că cet. Petrușovschi Ana i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea parietală stânga care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent și dur, ce condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, iar producerea vătămarilor corporale în rezultatul căderii se exclude (vol.I, f.d.114); corpurile delictive: pumnalul din metal de culoare gălbuie, cu patru găuri în el de formă rotundă; lăncișor de culoare gri cu pandantiv sub formă de floare; portmoneu de culoare neagră în care se află o iconiță, o cartelă „sim” și bănuți care aparține inculpatului Voloșciuc Andrei; telefon mobil de model „Nokia”, de culoare neagră care aparține inculpatului Voloșciuc Andrei; telefon mobil de model „Nokia”, de culoare gri, care este defect lipsind tastele, care aparține inculpatului Dicusara Serghei; certificatul de la Casa Națională de Asigurări Sociale din care rezultă, că Voloșciuc A. are gradul II de invaliditate (vol.II, f.d.2); caracteristica de la L.T. „D. Cantemir” din com. Crasnoarmeisioie, raionul Hâncești (vol. II, f.d.3); referința de serviciu a cet. Voloșciuc A. dată de forțele armate și caracteristica cet. Voloșciuc Andrei eliberată de primăria com.Crasnoarmeisioie, raionul Hâncești (vol. II, f.d.4-5); copia raportului de constatare medico - legală nr.1457/D din 23 iulie 2016 (vol.I, f.d.188-189).

În ședința de judecată în apel a fost verificată ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 14 martie 2018 emisă de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Buiucani) Furtuna V. prin care s-a dispus refuzul în începerea urmăririi penale din motivul că acțiunile colaboratorilor de poliție nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.166/1 Cod de procedură penală sau de alt articol din partea specială a Codului penal cu clasarea procesului penal nr.025 pr/18 din 01 martie 2018.

În viziunea instanței de apel probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art.95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Cu privire la motivele invocate în apelurile nominalizate, care, în principiu, sunt similare, sub aspectul cerințelor de achitare a inculpaților din motivul că faptele incriminate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, se apreciază ca fiind nefondate din următoarele considerente:

Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art.394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpaților Voloșciuc A. și Dicusara S., motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație instanța de apel a menționat că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpații Voloșciuc A. și Dicusara S. și semnele componentei de infracțiune prevăzute la art.188 alin.(2), lit.b), e) și f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În context, motivele invocate de avocatul Țigănașu E. precum că fapta inculpatului Voloșciuc A. urmează a fi recalificată în baza articolului 187 alin.(1) Cod penal s-au apreciat ca nefondate, ele având un conținut și un caracter formal și declarativ.

În ședința de judecată în apel, fiind audiați, inculpații Voloșciuc A. și Dicusara S. nu au susținut declarațiile prezentate organului de urmărire penală, motivând că aceste declarații au fost date în rezultatul acțiunilor ilegale ale colaboratorilor de poliție.

Întru verificarea declarațiilor inculpaților cu privire la presupusele acțiuni de tortură, tratament inuman și degradant, invocate de inculpați, în conformitate cu prevederile art.262 alin.(4/1) Cod de procedură penală, s-a dispus examinarea lor în

conformitate cu prevederile art.274 alin. (3/1) Cod de procedură penală, în procedura prevăzută de lege.

Potrivit ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din 14 martie 2018 emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău (oficiul Buiucani) Furtuna V. a fost dispus refuzul în începerea urmăririi penale din motivul că acțiunile colaboratorilor de poliție nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 166/1 Cod de procedură penală sau de alt articol din partea specială a Codului penal cu clasarea procesului penal nr. 025 pr/18 din 01 martie 2018.

Prin urmare, motivele invocate în apeluri reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, dat fiind că probele administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților Voloșciuc A. și Dicusară S. în săvârșirea infracțiunii constatate.

Versiunea inculpaților nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Declarațiile prezentate de inculpați la urmărirea penală sunt veridice și admisibile, având întâietate față de cele prezentate la judecată; ultimele declarații urmăresc scopul de a induce în eroare pentru ușurarea situațiilor inculpaților.

Astfel, cu certitudine s-a constatat tâlhăria comisă de ambii inculpați, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă.

Nerecunoașterea vinovăției și/sau recunoașterea parțială a vinovăției - nu echivalează cu achitarea inculpaților Voloșciuc A. și Dicusară S., de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestora la săvârșirea infracțiunii imputate.

Declarațiile inculpaților cu privire la presupusele acțiuni ilegale îndreptate împotriva lor de către colaboratorii de poliție, nu s-au confirmat.

Istanța de apel a menționat că chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpaților este soluționată corect.

La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel pedeapsa penală este aplicată inculpaților în limitele legii.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpaților și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit articolului 16 alin.(4) Cod penal, face parte din categoria celor grave.

Istanța motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că scopul pedepsei se v-a obține prin privarea de libertate a inculpaților.

Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

Inculpații nu cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricția prevăzută la articolul 10 alin. (1), lit. d) - nu se aplică amnistia persoanelor inculpate pentru infracțiunea prevăzută de articolul 188 Cod penal.

9. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și de către inculpatul Dicusara Serghei, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea hotărîrilor atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Dicusara Serghei să fie achitat.

Avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și inculpatul Dicusara Serghei au declarat 2 recursuri cu conținut identic, motiv din care instanța de recurs ordinar le va descrie împreună.

În motivarea cererilor de recurs recurenții au indicat următoarele motive :

- recurenții consideră atît sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.06.2015 cît și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29.03.2018 ca fiind ilegale și neîntemeiate, pasibile de casat din următoarele considerente: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și este expusă neclar, instanța de judecată a admis erori grave de fapt, care a afectat soluția instanței;

- atît instanța de fond cît și instanța de apel n-au apreciat probele din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și, în așa mod, a ajuns la concluzia greșită că Dicusara Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal;

- la examinarea cauzei penale date instanțele de judecată au comis erori de drept: inculpatului Dicusara Serghei i-a fost încălcat dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil de către instanța de judecată națională. Autoritățile au investigat cazul superficial. În special, instanțele de judecată nu au examinat argumentele apărării. Condamnarea inculpatului Dicusara Serghei cu privațiune de libertate a fost în rezultatul unei încălcări flagrante de justiție, dat fiind faptul că aceasta nu a avut parte de un proces echitabil în fața instanței de fond și în fața Curții de Apel Chișinău, n-au fost stabilite motive relevante și suficiente pentru condamnarea inculpatului Dicusara Serghei cu privațiune de libertate. Inculpatul Dicusara Serghei susține că procedurile care au avut ca rezultat condamnarea sa cu închisoare au fost inechitabile și arbitrare, la baza sentinței de condamnare au fost puse probe acumulate cu grave încălcări ale Codului de procedură penală;

- inculpatul Dicusara Serghei atît în instanța de fond cît și în instanța de apel vina în comiterea infracțiunii încriminate nu a recunoscut;

- recurenții consideră că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor care au stat la baza formulării apelului, or au formulat concluzii care contravin circumstanțelor de fapt, ceea ce constituie un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală pentru a formula prezentul recurs, și anume: instanțele de judecată la judecarea cauzei în privința lui Dicusara Serghei a formulat concluzii care contravin declarațiilor martorilor și a părții vătămate;

- la fel, instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de către partea apărării în vederea nevinovăției inculpatului Dicusara Serghei care a formulat concluzii ca rezultat al examinării probelor prezentate de partea acuzării care denotă că în acțiunile lui Dicusara Serghei nu sunt întrunite elementele infracțiunii care i se încredințează, în pofida acestor fapte instanțele de judecată l-au recunoscut vinovat pe inculpatul Dicusara Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, adică săvârșirea atacului tâlhăresc de două sau mai multe persoane, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

- instanța de apel a constatat că „partea vătămată a fost în dificultate de a relata consecvent, adecvat circumstanțele cazului”, fapt care contravine declarațiilor părții vătămate A. Petrușovschi care a declarat cu certitudine că, a fost atacată de o singură persoană;

- mai mult ca atât logica instanței de apel vine în contradicție cu depozițiile părții vătămate cât și a inculpatului: „...declarațiile inculpatului Dicusara Serghei în cadrul ședinței de judecată, vin în contradicție cu declarațiile acestuia din cadrul urmăririi penale unde a relatat circumstanțele în care a fost comis atacul tâlhăresc asupra părții vătămate A. Petrușovschi, fiind consecutive, pe care o persoană care nu a participat la comiterea infracțiunii nu putea să le cunoască”, dar instanța de judecată nu a apreciat faptul că cele menționate adică circumstanțele relatate sunt date din spusele lui A. Voloșciuc care imediat după atacul tâlhăresc i-a povestit ce a făcut, respectiv acesta a și confirmat aceste circumstanțe. Totodată faptul că instanța „a analizat și a apreciat sub toate aspectele declarațiile părții vătămate A. Petrușovschi, le consideră verosimile, care corespund stării reale a evenimentelor...” denotă direct - în privința acțiunilor lui S. Dicusara că vin în contradicție cu cele menționate de către partea vătămată, iar concluzia la care a ajuns instanța contrar acestor afirmații nu s-a găsit reflectare în argumentele formulate în sentință;

- în acest sens în situația în care reieșind din logica instanței de judecată în cazul în care inculpatul Dicusara Serghei nu participa activ la descoperirea adevărului și invoca că se abține de la darea declarațiilor sau că nu cunoaște nimic în această situație, instanța urma să ajungă la concluzia că acesta nu a participat la atacul tâlhăresc deși acesta a menționat că asupra acestuia a fost aplicată forța fizică prin care i-au fost cauzate vătămări corporale constatate prin raportul de expertiză medico-legal care a constatat că la Dicusara Serghei a fost fracturat osul nazal care l-a făcut să accepte orișice poziție pe care i-a impus-o colaboratorii de poliție;

- la fel, recurenții consideră că, în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost demonstrată nici planificarea tâlhăriei adică înțelegerea prealabilă între S. Dicusara și A. Voloșciuc. La materialele cauzei penale nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra intenția directă și scopul cet. Dicusara Serghei de a organiza săvârșirea infracțiunii, circumstanțe ce nu coincid cu cele indicate în rechizitoriu. În această ordine de idei se consideră că nu a fost demonstrată participarea inculpatului Dicusara Serghei la săvârșirea acestor acțiuni. Mai mult ca atât A. Voloșciuc a recunoscut în cadrul ședinței de judecată faptul că a atacat-o pe partea vătămată de unul singur fără o înțelegere prealabilă cu cet. Dicusara Serghei care nici nu se afla la momentul atacului în acel loc;

- pentru existența infracțiunii de tâlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să preceadă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violență, fapta nu se încadrează în limitele art. 188 Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor după aplicarea violenței sau a amenințării cu violență. Recurenții atrag atenția la faptul că nici unul din bunurile sustrate de la victimă nu au fost găsite la S. Dicusara. Aceasta se confirmă prin actele întocmite la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție care au ridicat bunurile sustrate de la Voloșciuc Andrei;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1384/D din 18.06.2014 părții vătămate A. Petrușovschi i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară, în timp ce procurorul îi învinuiește pe inculpați că, acestea au amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei;

- procurorul în instanța de judecată nu a prezentat nici-o probă precum că inculpatul Dicusara Serghei a aplicat în privința părții vătămate violență periculoasă pentru viață sau sănătate, sau a amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate;

- în cadrul examinării judiciare a cauzei s-a stabilit că partea vătămată a fost în dificultate de a relata consecvent, adecvat circumstanțele cazului din motivul lipsei de incertitudine. Astfel, din declarațiile părții vătămate A. Petrușovschi care au fost date atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată nu indică direct că ar fi văzut personal ca inculpatul A. Voloșciuc să fi lovit-o cu pumnalul intenționat pentru a-i sustrage bunurile personale, în instanța de judecată cât și la urmărirea penală nu a putut descrie acest obiect „pumnal” pe motiv că era întuneric. Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de la o persoană care nu poate recunoaște documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea;

- conform art. 8 Cod de procedură penală concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

10. Pe marginea recursurilor declarate de avocatul Asandei Dorin și de către inculpatul Dicusara Serghei, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată, recurenții motivându-și exclusiv contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. La fel, procurorul menționează că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

La caz, avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și inculpatul Dicusara Serghei au declarat 2 recursuri cu conținut similar, motiv din care Colegiul penal se va expune concomitent asupra ambelor.

Autorii recursurilor invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și este expusă neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurenți în recursuri cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurenți, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de avocații Cebotari Pavel și Rusacovschi Radu în numele inculpatului Dicusara Serghei, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurenți, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu privire la argumentul inculpatului precum că „*asupra sa a fost aplicată forța fizică prin care i-au fost cauzate vătămări corporale constatate prin raportul de expertiză medico-legal care a constatat că la Dicusara Serghei a fost fracturat osul nazal care l-a făcut să accepte orișice poziție pe care i-a impus-o colaboratorii de poliție*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că este solidară cu decizia instanței de apel, care a menționat că „*întru verificarea declarațiilor inculpaților cu privire la presupusele acțiuni de tortură, tratament inuman și degradant, invocate de inculpați, în conformitate cu prevederile art. 262 alin. (4/1) Cod de procedură penală, s-a dispus examinarea lor în conformitate cu prevederile art. 274 alin. (3/1) Cod de procedură penală, în procedura prevăzută de lege.*

Potrivit ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din 14 martie 2018 emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău (oficiul Buiucani) Furtuna V. a fost dispus refuzul în începerea urmăririi penale din motivul că acțiunile colaboratorilor de poliție nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 166/1 Cod de procedură penală sau de alt articol din partea specială a Codului penal cu clasarea procesului penal nr. 025 pr/18 din 01 martie 2018... ”. (f. d. 204-205, vol. III)

Nu poate fi considerat întemeiat nici argumentul recurenților precum că „*nici unul din bunurile sustrase de la victimă nu au fost găsite la S. Dicusara. Aceasta se confirmă prin actele întocmite la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție care au ridicat bunurile sustrase de la Voloșciuc Andrei, solicitînd achitarea inculpatului Dicusara Serghei*”, or, Colegiul penal menționează că chiar dacă martorii audiați în ședința de judecată, V. Mămăligă, P. Ivtodi, A. Covalenco, fiind preîntâmpinați de răspunderea pentru darea declarațiilor false, au indicat expres că în momentul cînd s-au apropiat de băieți - Dicusară și Voloșciuc și i-au rugat să scoată tot ce au în buzunare, Voloșciuc a scos pumnalul din buzunar și l-a aruncat, și au început să fugă în direcții diferite, aceasta nu duce la achitarea sa din motiv că el nu a participat la comiterea infracțiunii imputate. Or, inculpatul Dicusara Serghei

în cadrul urmăririi penale a declarat că, „*Voloșciuc a lovit o domnișoară cu castetul și a sustras de la ea anumite bunuri, precizând că, i-a căzut o jertfă și a lovit-o în cap și i-a închis repede gura ca să nu facă gălăgie, a controlat-o la gât și la mână dacă nu are aur și iată ce a luat, arătându-i un inel și un lăntișor în mână. Atunci ei au mers mai departe...*” (f. d. 7, vol. I).

Ulterior, în fața instanței, inculpatul Dicusara Serghei a revenit fără a se justifica asupra recunoașterilor, acuzând că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție.

Colegiul penal menționează că instanța de apel, corect a apreciat că nu există niciun motiv de înlăturare a declarațiilor inculpatului Dicusara Serghei din faza urmăririi penale, or, dacă susținerile sale ar fi reale precum că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina, se pune întrebarea legitimă, de ce nu a formulat plîngere împotriva polițiștilor care au exercitat presiuni asupra sa.

S-a mai constatat că nici în momentul prezentării spre cunoștință a materialelor cauzei inculpatul Dicusara Serghei și avocatul acestuia nu au indicat un presupus rău tratament sau influență psihică asupra inculpatului.

După cum rezultă din materialele cauzei, acesta a fost avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, pentru ce a și semnat. Iar la sfârșitul declarației a indicat că „*declarația a fost scrisă din cuvintele mele corect pentru ce mă semnez*” (f.d.7, vol. I).

Totodată, la caz se constată, că afirmațiile inculpatului privind pretinsa maltratare au fost verificate prin prisma art.274 Cod procedură penală și potrivit ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din 14 martie 2018 a fost dispus refuzul în începerea urmăririi penale din motivul că acțiunile colaboratorilor de poliție nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 166/1 Cod de procedură penală sau de alt articol din partea specială a Codului penal cu clasarea procesului penal nr. 025 pr/18 din 01 martie 2018...” (f. d. 204-205, vol. III).

Astfel, că instanțele de fond întemeiat au considerat declarațiile inculpatului ca o metodă de apărare, ajungînd just la concluzia vinovăției acestuia de comiterea infracțiunii imputate, or acel fapt, că anume Voloșciuc Andrei a lovit victima cu pumnul și i-a sustras bunurile indicate, nu-l exonerează pe inculpatul Dicusara Serghei de răspundere penală de fapta comisă, avînd calitatea de complice, acționînd în comun acord cu Voloșciuc Andrei, fiind dovedită intenția ambilor anume de comitere a unui act tâlhăresc. Or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine, că inculpatul Dicusara Serghei, prin înțelegere prealabilă, acționînd în comun acord cu Voloșciuc Andrei, repartizînd din timp rolurile, în care Dicusara Serghei avînd calitate de complice în scopul contribuiri la săvârșirea atacului îndreptat spre sustragerea bunurilor victimei, cu intenție directă, din motive de cupiditate, observînd-o din timp pe Petrușovschi Ana, care se deplasa pe str. Alba Iulia, mun.

Chișinău, *a stat la pândă*, în timp ce Voloșciuc Andrei a atacat-o, aplicându-i o lovitură cu un pumnal în regiunea capului și, amenințând-o cu răfuială fizică, i-a sustras de la gât un lănișor cu pandativ din argint la prețul de 1000 lei, de pe mână un inel din aur la prețul de 3500 lei, din geantă bani în sumă de 1300 lei și 200 euro, echivalentul a 3771 lei, după care cu bunurile sustrase împreună au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 9571 lei.

Autorii recursurilor consideră că „*nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal*”.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că prima instanță corect a stabilit că inculpatul Dicusara Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, după indicii calificativi, tâlhăria, adică „*atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Se reține, că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel inferioare, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de recurs ordinar menționează că subiectul infracțiunii este inculpatul Dicusara Serghei, care întrunește condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) și art. 22 Cod penal.

Obiectul juridic principal al infracțiunii imputate îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile ce-i aparțin părții vătămate. Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea și viața părții vătămate, căreia, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1384/D din 18 iunie 2014, i-au fost produse vătămări corporale ușoare. Obiectul material principal al infracțiunii îl constituie bunurile persoanei, adică, lănișorul cu pandativ din argint la prețul de 1000 lei, un inel din aur la preț de 3 500 lei și bani în sumă de 1300 lei și 200 euro, în valoare totală de 9571 lei, ce constituie un prejudiciu considerabil, obiectul material secundar al infracțiunii reprezentând corpul părții vătămate Petrușovschi A.

Latura obiectivă a tâlhăriei constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragerea deschisă; 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra părții vătămate, atac însoțit în mod alternativ de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate.

Latura subiectivă a infracțiunii reținute în sarcina inculpatului Dicusara Serghei se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, adică inculpatul își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, a prevăzut urmările lui prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, astfel fiind stabilit scopul de cupiditate.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor primei instanțe și a instanței de apel, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Dicusara Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurențelor precum că „*potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1384/D din 18.06.2014 părții vătămate A. Petrușovschi i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară, în timp ce procurorul îi învinuiește pe inculpați că, acestea au amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei*”, or, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei - art.188 alin. (1) Cod penal, se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Respectiv, vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale cade sub incidența art.188 Cod penal.

Prin urmare, corespunde realității că, potrivit concluziei din raportul de expertiză medico-legală nr.1384/D din 18.06.2014, victimei i-a fost cauzate vătămări corporale ușoare, în împrejurările descrise de partea vătămată Petrușovschi Ana, inclusiv prin lovitură cu aplicarea pumnalului.

Astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală părții vătămate Petrușovschi Ana i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea parietală stânga care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent și dur, pasibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, iar producerea lor în rezultatul căderii se exclude.

Totodată, Colegiul menționează că în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, prin „atac” se înțelege acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența

periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră neîntemeiat argumentul recurenților potrivit căruia făptuitorul trebuie să răspundă nu pentru tâlhărie, ci pentru jaf, la caz existînd suficiente probe care dovedesc cu certitudine că inculpatul Dicusară Serghei a comis tâlhăria prevăzută de art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Argumentul invocat de recurenți precum că „*din declarațiile părții vătămate A. Petrușovschi care au fost date atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecată nu indică direct că ar fi văzut personal ca inculpatul A. Voloșciuc să fi lovit-o cu pumnalul intenționat pentru a-i sustrage bunurile personale, în instanța de judecată cît și la urmărirea penală nu a putut descrie acest obiect „pumnal” pe motiv că era întuneric*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că prezența pumnalului la inculpatul Voloșciuc Andrei este confirmat și de către declarația din cadrul urmăririi penale a inculpatului Dicusara Serghei. Pumnalul ridicat de la martorul Mămăligă Valeriu a servit ca obiect la comiterea infracțiunii, fiind recunoscut ca corp delict prin procesul-verbal și ordonanța din 07.06.2014 (f.d.25-28, vol. I), care a fost examinat în conformitate cu prevederile art. 118 Cod de procedură penală.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Petrușovschi Ana rezultă și din probele materiale administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în cadrul instanței de fond și suplimentar în cea de apel. Astfel, pumnalul, atașat la dosar ca corp delict, confirmă depozițiile victimei că a fost lovită cu un corp metalic dur, îmbrăcat pe mână lui Voloșciuc Andrei, probe ce coroborează și cu raportul de expertiză medico-legală nr.1384/D din 18.06.2014.

Totodată, după cum s-a menționat mai sus, acel fapt că inculpatul Dicusara Serghei n-a lovit personal partea vătămată și nu i-a zmulș personal bijuteriile de aur și banii, nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, în timp ce din probele enunțate, s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul a acționat prin înțelegere prealabilă ca complice, stînd la pîndă, în timp ce Voloșciuc Andrei a comis nemijlocit atacul tâlhăresc asupra părții vătămate, ulterior ambii au fugit de la locul infracțiunii cu bunurile sustrase, circumstanțe ce confirmă vinovăția ambilor de comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurenții își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului și de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor depuse de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și de către inculpatul Dicusara Serghei. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Dicusara Serghei și de către inculpatul Dicusara Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Dicusara Serghei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie